

Změna článku 8

Čl. 8 odst. 2 písm. e) se doplňuje následovně:

„(xiii) používání jedů nebo otravných zbraní;

(xiv) používání dusivých, jedovatých nebo jiných plynů a všech obdobných tekutin, materiálů nebo prostředků;

(xv) používání střel, které se v lidském těle snadno rozpínají či zplošťují, například střel s tvrdým pláštěm, který zcela nezakrývá jádro nebo je perforován zářezy.“

Změny Římského statutu Mezinárodního trestního soudu týkající se zločinu agrese

1. Čl. 5 odst. 2 Statutu se vypouští.
2. Za čl. 8 Statutu se vkládá následující text:

Článek 8 bis **Zločin agrese**

1. Pro účely tohoto Statutu „zločin agrese“ znamená plánování, přípravu, zahájení nebo provedení útočného činu, který svou povahou, závažností a rozsahem zakládá zjevné porušení Charty Organizace spojených národů, osobou v postavení, které jí umožňuje efektivně vykonávat kontrolu nad státem nebo řídit jeho politické nebo vojenské akce.
2. Pro účely odstavce 1 „útočný čin“ znamená použití ozbrojené síly státem proti svrchovanosti, územní celistvosti nebo politické nezávislosti jiného státu nebo jakýmkoli jiným způsobem neslučitelným s Chartou Organizace spojených národů. Kterýkoliv z následujících činů, bez ohledu na to, zda byla vyhlášena válka, bude v souladu s rezolucí Valného shromáždění Organizace spojených národů 3314 (XXIX) ze dne 14. prosince 1974 považován za útočný čin:
 - (a) vpád nebo útok ozbrojených sil státu na území jiného státu nebo jakákoli vojenská okupace, byť i dočasná, jež je výsledkem takového vpádu nebo útoku, anebo jakékoliv připojení území jiného státu nebo jeho části, při němž bylo použito síly;
 - (b) bombardování ozbrojenými silami státu území jiného státu, nebo použití jakýchkoliv zbraní státem proti území jiného státu;
 - (c) blokáda přístavů nebo pobřeží státu ozbrojenými silami jiného státu;
 - (d) útok ozbrojených sil státu na pozemní, námořní nebo letecké síly anebo námořní a letecké flotily jiného státu;
 - (e) použití ozbrojených sil jednoho státu, které se nacházejí na území jiného státu se souhlasem přijímajícího státu, v rozporu s podmínkami stanovenými v tomto souhlasu, anebo prodloužení jejich přítomnosti na takovém území po ukončení platnosti tohoto souhlasu;
 - (f) jednání státu, který dovolil, aby jeho území, jež dal k dispozici jinému státu, bylo tímto jiným státem použito ke spáchání útočného činu proti třetímu státu;
 - (g) vyslání státem nebo jeho jménem ozbrojených band, skupin, příslušníků nepravidelných ozbrojených sil nebo žoldnéřů, kteří používají ozbrojenou sílu proti jinému státu v tak závažné míře, že se to rovná činům vypočteným výše nebo podstatné účasti státu na nich.
3. Za čl. 15 Statutu se vkládá následující text:

Článek 15 bis

Podmínky pro výkon jurisdikce nad zločinem agrese

(oznámení státu, proprio motu)

1. Soud může vykonávat jurisdikci nad zločinem agrese v souladu s čl. 13 písm. a) a c) s výhradou ustanovení tohoto článku.
2. Soud může vykonávat jurisdikci pouze ve vztahu ke zločinům agrese spáchaným jeden rok po ratifikaci nebo přijetí změn třiceti smluvními stranami.
3. Soud bude vykonávat jurisdikci nad zločinem agrese v souladu s tímto článkem pod podmínkou rozhodnutí přijatého po 1. lednu 2017 stejnou většinou smluvních stran, jaká je nezbytná pro přijetí změny Statutu.
4. Soud může v souladu s čl. 12 vykonávat jurisdikci nad zločinem agrese, který vychází z útočného činu spáchaného smluvní stranou, ledaže tento stát již dříve prohlásil, že nepřijímá tuto pravomoc, podáním prohlášení tajemníkovi. Stažení tohoto prohlášení může být provedeno kdykoliv a bude přezkoumáno smluvní stranou do tří let.
5. Pokud jde o stát, který není smluvní stranou tohoto Statutu, Soud nebude vykonávat svou jurisdikci nad zločinem agrese, který byl spáchán státními příslušníky tohoto státu nebo na jeho území.
6. Tam, kde žalobce shledá, že zde existuje opodstatněný důvod zahájit vyšetřování zločinu agrese, nejprve prověří, zda Rada bezpečnosti určila, že byl spáchán útočný čin dotčeným státem. Žalobce zpraví generálního tajemníka Organizace spojených národů o posuzované situaci před Soudem, včetně všech relevantních informací a dokumentů.
7. Tam, kde Rada bezpečnosti provedla takovéto určení, žalobce může zahájit vyšetřování zločinu agrese.
8. Tam, kde takovéto určení není provedeno do 6 měsíců po datu oznámení, žalobce může zahájit vyšetřování zločinu agrese za podmínky, že přípravný úsek povolil zahájení vyšetřování zločinu agrese v souladu s postupem stanoveným v čl. 15 a Rada bezpečnosti v souladu s čl. 16 nerozhodla jinak.
9. Určení útočného činu orgánem mimo Soud nebude zavazovat Soud v jeho vlastním posouzení podle tohoto Statutu.
10. Tento článek není na újmu ustanovením týkajícím se podmínek výkonu jurisdikce nad jinými zločiny uvedenými v čl. 5.

4. Za čl. 15 bis Statutu se vkládá následující text:

Článek 15 ter

Výkon jurisdikce nad zločinem agrese

(oznámení podané Radou bezpečnosti)

1. Soud může vykonávat jurisdikci nad zločinem agrese v souladu s čl. 13 odst. b) s výhradou ustanovení tohoto článku.

2. Soud může vykonávat jurisdikci pouze ve vztahu ke zločinům agrese spáchaným jeden rok po ratifikaci nebo přijetí změn třiceti smluvními stranami.

3. Soud vykonává jurisdikci nad zločinem agrese v souladu s tímto článkem pod podmínkou rozhodnutí přijatého po 1. lednu 2017 stejnou většinou smluvních stran, jaká je nezbytná pro přijetí změny Statutu.

4. Určení útočného činu orgánem mimo Soud nebude zavazovat Soud v jeho vlastním posouzení podle tohoto Statutu.

5. Tento článek není na újmu ustanovením týkajícím se podmínek výkonu jurisdikce nad jinými zločiny uvedenými v čl. 5.

5. Za čl. 25 odst. 3 Statutu se vkládá následující text:

3 bis. S ohledem na zločin agrese se ustanovení tohoto článku vztahují pouze na osoby, které jsou v postavení, jež jim umožňuje efektivně vykonávat kontrolu nad státem nebo řídit jeho politické nebo vojenské akce.

6. První věta čl. 9 odst. 1 Statutu se nahrazuje následující větou:

Znaky skutkové podstaty zločinů pomáhají Soudu při výkladu a provádění čl. 6, 7, 8 a 8 bis.

7. Návěť čl. 20 odst. 3 Statutu se nahrazuje následujícím odstavcem, zbytek odstavce zůstává nezměněn:

3. Osoba, která již byla souzena jiným soudem pro jednání uvedené v čl. 6, 7, 8 nebo 8 *bis*, nemůže být souzena Soudem pro totéž jednání, s výjimkou případů, kdy řízení před jiným soudem: